

Bůh nám nemohl říct více

Mons. Martin David

převzato z web stránek vanoce.vira.cz

Vánoční biblické texty nám pomáhají pronikat do tajemství události, která se odehrála na počátku letopočtu kdesi ve vzdáleném Betlémě. Jedním z textů, který o Vánocích opakovaně zaznívá, je začátek evangelia svatého Jana, který vypráví o Slovu.

Jaký je význam slov, dobře víme. Slova jsou prostředkem vzájemné komunikace. Aby člověk mohl komunikovat s druhými, potřebuje mít slovní zásobu.

Evangelista Jan ovšem nehovoří o slovu s malým „s“, ale o SLOVU, KTERÉ JE ZÁROVEŇ OSOBOU. „Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, a to Slovo byl Bůh (Jan 1,1). Toto Slovo je prostředkem Boží komunikace.

Bůh svým Slovem nejprve stvořil svět. Toto Boží Slovo na sebe nakonec vzalo i podobu člověka a narodilo se v Betlémě jako malé dítě. „Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi“ (Jan 1,14).

Malé betlémské dítě je tak vrcholem Boží komunikace s člověkem.

Bůh nám nemohl říct více.

Zdroje: <https://vanoce.vira.cz/clanky/buh-nam-nemohl-ricet-vice>; DAVID, Martin. *3D život: o darech Boží dobroty*.

V Praze: Karmelitánské nakladatelství, 2020.

Neznámý francouzský umělec 14. st. *Zvěstování, Navštívení, Narození Páně, Klanění králů, Uvedení do chrámu*. Louvre.

Volné dílo. Dostupné z: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/a/a4/Ivory_tabernacle_Louvre_OA2587.jpg.

Zpravodaj lounské farnosti

Vydává Farní rada Římskokatolické církve v Lounech
www.farnostlouny.com • **Prosinec 2022** • Ročník 15 • Neprodejné

Úvodní zamyšlení

„On sám přijde a spasí vás!“

(Izajáš 35,4)

Aktuálně

KAŽDOU STŘEDU v adventní době od 6:30 bude sloužena mše svatá doprovázená roráty v děkanském kostele sv. Mikuláše.

KAŽDOU STŘEDU od 10:00 se koná mše svatá v *Domově pro seniory U Pramene Louny*.

VE ČTVRTEK 1. prosince 2022 od 18:30 proběhne setkání farní rady.

KAŽDOU SOBOTU od 18:00 se koná v *kostele sv. Jakuba v Cítolibech* mše svatá s nedělní platností kromě **31. prosince**; **24. prosince** zde bude již od 15:00 vánoční bohoslužba slova pro děti a jejich rodiče.

V SOBOTU 3. prosince 2022 Vás zveme k poutní slavnosti v *kostele sv. Mikuláše v Orasicích*. Mše svatá začíná v 15:00.

V NEDĚLI 11. prosince 2022 od 16:00 Vás zveme na adventní koncert do *kostela sv. Jakuba Staršího v Cítolibech*.

V NEDĚLI 18. prosince 2022 od 14:00 prosíme všechny zdatné farníky a farnice o pomoc při vánoční výzdobě *děkanského kostela sv. Mikuláše v Lounech*.

V PONDĚLÍ 26. prosince 2022 se uskuteční při mši svaté sbírka pro bohoslovce – *Svatoštěpánská koleda*.

V PONDĚLÍ 26. prosince 2022 od 16:00 Vás zveme na vánoční koncert do *děkanského kostela sv. Mikuláše v Lounech*.

Přehled adventních bohoslužeb

1. 12. 2022 **PRVNÍ ČTVRTEK V MĚSÍCI**
Kostel Nejsvětější Trojice a Čtrnácti svatých pomocníků
– Mše svatá v 17:30.
3. 12. 2022 **POUTNÍ SLAVNOST SV. MIKULÁŠE**
Kostel sv. Mikuláše v Orasicích – Poutní mše svatá v 15:00.
4. 12. 2022 **2. NEDĚLE ADVENTNÍ**
POUTNÍ SLAVNOST SV. MIKULÁŠE
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 9:00.
Po mši svaté přijde Mikuláš s nadílkou pro všechny hodné děti.
Poutní kostel Nanebevzetí Panny Marie v Dolním Ročově
– Mše svatá ve 14:30.
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech
– Zpívané nešpory v 17:00.
8. 12. 2022 **SLAVNOST PANNY MARIE IMMACULATY**
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 17:30.
11. 12. 2022 **3. NEDĚLE ADVENTNÍ**
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 9:00.
Kostel sv. Jiljí ve Vinařicích – Mše svatá ve 14:00.
18. 12. 2022 **4. NEDĚLE ADVENTNÍ**
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 9:00.
Skauti předají při mši svaté Betlémské světlo.
23. 12. 2022 **PAMÁTKA SV. JANA KENTSKÉHO**
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 17:30.
Kostel Nejsvětější Trojice a Čtrnácti svatých pomocníků
– *Kostel otevřen a Betlémské světlo dostupné od 17:30 do 18:30.*
24. 12. 2022 **ŠTĚDRÝ DEN**
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 8:00.
Poslední adventní mše svatá.

Přehled vánočních bohoslužeb

24. 12. 2022 **VÁNOČNÍ MŠE SV. V DOMOVĚ**
PRO SENIORY U PRAMENE LOUNY v 10:00.
VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBA SLOVA
PRO DĚTI A JEJICH RODIČE
Kostel sv. Jakuba Staršího v Cítolibeč v 15:00.
Skauti předají při mši svaté Betlémské světlo.
VÁNOČNÍ VIGILIE
Kostel sv. Vavřince v Černčicích v 16:00.
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech ve 22:00.
Mši svatou doprovodí chrámový sbor.
Kostel Nanebevzetí Panny Marie v Dolním Ročově ve 24:00.
25. 12. 2022 **SLAVNOST NAROZENÍ PÁNĚ – BOŽÍ HOD VÁNOČNÍ**
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 9:00.
Kostel Nanebevzetí Panny Marie v Opočně – Mše svatá v 11:00.
Kostel sv. Jiljí ve Vinařicích – Mše svatá ve 14:00.
Kostel sv. Kateřiny v Oboře – Mše svatá v 16:00.
26. 12. 2022 **SVÁTEK SV. ŠTĚPÁNA**
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 9:00.
Kostel sv. Markéty v Kroučové – Mše svatá ve 14:30.
30. 12. 2022 **SVÁTEK SVATÉ RODINY**
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 9:00.
– Zpívané nešpory v 17:00.
31. 12. 2022 **MŠE SVATÁ NA PODĚKOVÁNÍ ZA UPLYNULÝ ROK**
Kostel sv. Stanislava v Měronicích – Mše svatá ve 14:00.
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 17:00.
Mši svatou doprovodí chrámový sbor.
1. 1. 2023 **SLAVNOST MATKY BOŽÍ PANNY MARIE**
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 9:00.
Poutní kostel Nanebevzetí Panny Marie v Ročově
– První poutní mše svatá v 14:30.

Rozbijme zrcadlo marnivosti, Boha najdeme na cestě pokory

Část katecheze papeže Františka 22. prosince 2021

(...) Na první místo, ve chvíli, kdy se přiblížíme k jesličkám v modlitbě, bych chtěl postavit chudé, které – jak nabádal svatý Pavel VI. – „Musíme milovat, protože jsou v jistém smyslu svátostí Krista; s nimi – hladovými, žíznivými, vyhnanými, nahými, nemocnými a vězni – se chtěl mysticky ztotožnit. Musíme jim pomáhat, trpět s nimi, a dokonce je následovat, protože chudoba je nejjistější cestou k plnému vlastnictví Božího království (Homilie, 1. května 1969).“ Proto musíme prosit o pokoru jako o milost: Pane, ať nejsem pyšný, ať nejsem soběstačný, ať si nemyslím, že jsem středem vesmíru. Učiň mě pokorným. Dej mi milost pokory, abych tě s touto pokorou mohl nalézt. Jedině tudy vede cesta, bez pokory Boha nikdy nenajdeme: najdeme ale ani sebe sama. Protože před člověkem, který nemá pokoru, se nerozprostírají žádné obzory, má před sebou pouze zrcadlo, dívá se sám na sebe. Prosme Pána, aby rozbil toto zrcadlo a abych se dokázal podívat za něj, k obzoru, kde je On. Tím, kdo to udělá, však musí být jedině On sám, jen On nám může dát milost a radost z pokory, abychom se vydali touto cestou.

A dále, bratři a sestry, tak jako hvězda vedla mudrce, rád bych doprovodil do Betléma všechny ty, kdo nepociťují náboženský neklid, ty, kdo si otázku po Bohu nekladou nebo dokonce proti náboženství bojují, všechny ty, kdo jsou nevhodně nazýváni ateisté. Rád bych jim zopakoval poselství II. vatikánského koncilu: „Církev je přesvědčena, že uznání Boha není v rozporu s důstojností člověka, neboť tato důstojnost má základ a dovršení právě v Bohu. [...] Církev velmi dobře ví, že její poselství je v plném souladu s nejskrytějšími tužbami lidského srdce (Gaudium et Spes, 21).“

Vraťme se domů s andělským přáním: „Pokoj na zemi lidem, které miluje.“ A vždycky mějme na paměti: „Ne že my jsme milovali Boha, ale že on si zamiloval nás [...]. On napřed miloval nás (1 Jan 4,10–19),“ hledal nás. Nezapomínejme na to. (...)

Zdroj: <https://www.vaticannews.va/cs/papez/news/2021-12/papez-rozbijme-zrcadlo-marnivosti-boha-najdeme-na-cestě-pokory.html>.

První krok ke smíření bývá těžký, ale Bůh je s námi

autor (Rh), převzato z <https://www.vira.cz/texty/tema-tydne>

V té době vystoupil Jan Křtitel a kázal v judské poušti: „Obráťte se, neboť se přiblížilo nebeské království.“ (Mt 3,1–2)

Advent je hezký čas. Když se nenecháme zmást tím, co se během této doby děje v obchodech a na ulicích, můžeme ho prožít jako čas těšení se a radosti z toho, že Bůh chce přijít do našich životů.

Advent má ale také jedno úskalí: Je tak krátký, že se nám může stát, že uteče jak voda a my ho „propásneme“. A přitom jsme během této doby vyzývání, abychom učinili zásadní čin: „Obráťte se!“

Obrácení znamená nasměrovat svůj život opět tam, kam jsme mířili, když všechno bylo v pohodě a byli jsme šťastní. Dobře se to dá ilustrovat na mezilidských vztazích: Byly časy, kdy nám bylo s někým dobře, toužili jsme po tom být spolu, navzájem se obdarovávat, těšit se jeden z druhého. Ať už to byl vztah partnerský, sourozenecký, mezi rodiči a dětmi, mezi přáteli... A najednou se něco pokazilo, nechceme se vidět, nechceme spolu nic mít. Obdobně to platí i o našem vztahu k Bohu.

Jan Křtitel vyzývá radikálně: „Obráťte se!“ Tedy, neztrácejte čas!

Je těžké udělat první krok ke smíření. Bojíme se, že budeme druhými odmítnuti. Můžeme mít ale jistotu, že když do našeho odhodlání ke smíření pozveme Ježíše, bude v tom s námi. Vždyť advent je přece doba, kdy Bůh přichází...

Uzdravení vzájemných vztahů je dobrý způsob, jak se připravit na Vánoce. Už i proto, že dárky dostanou svůj smysl: Budou výrazem vztahu. Když máme někoho rádi, je jedno, jakou cenu dárek má. Když ve vztahu s druhým něco chybí, nenahradí to dárek ani za milion.

Zdroje: <https://www.vira.cz/texty/tema-tydne/prvni-krok-ke-smireni-byva-tezky-ale-buh-je-s-nami>.
autor fotografie: Dušan Kadlec, Člověk a Víra, 23.12.2021.

Vánoční (ze sbírky Čtyři léta)

Jan Zahradníček (*17. 1. 1905 – †7. 10. 1960)

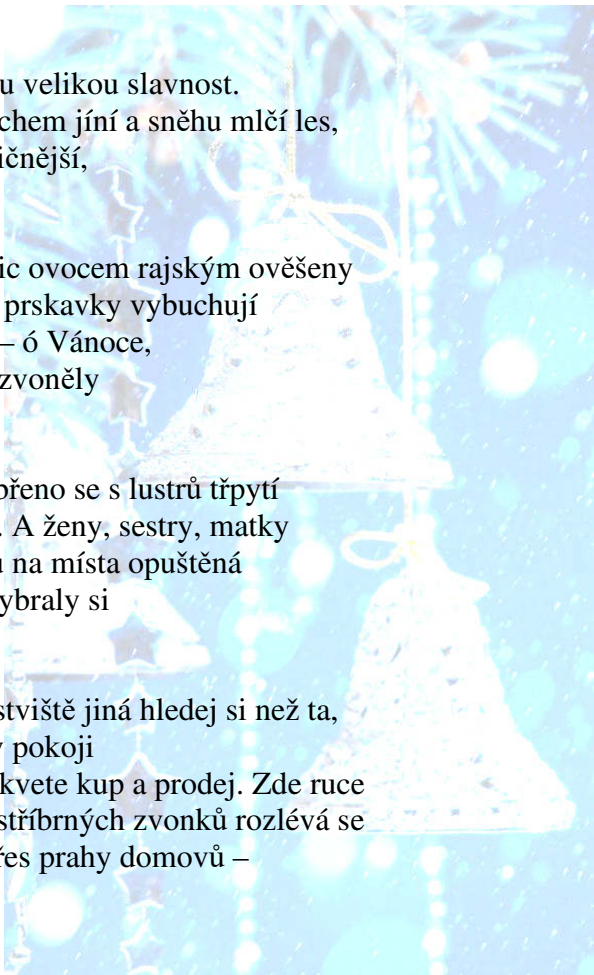
Všichni ptáci zpěváci
dávno už odletěli na tu velikou slavnost.
Spoután nerostným tichem jíní a sněhu mlčí les,
a co bylo v něm nejsličnější,
smrky a jedličky –

Ted' pod stropy světnic ovocem rajským ověšeny
září světlem, zatímco prskavky vybuchují
do očí šťastných dětí – ó Vánoce,
také konvalinky se rozvoněly
pod burnusem zimy.

A jmelí druidů postříbřeno se s lustrů třpytí
nad stoly domácnosti. A ženy, sestry, matky
zelenou snítku kladou na místa opuštěná
po těch, jež za oběť vybraly si
žaláře nebo smrt...

Běž, krutosti, běž, pastviště jiná hledej si než ta,
na nichž popásají se v pokoji
ovečky koled. Zde nekvete kup a prodej. Zde ruce
nadílkou voní. Třpyt stříbrných zvonků rozlévá se
přes prahy chrámů, přes prahy domovů –

Jen vstoupit tam.

Zdroje: ZAHRADNÍČEK, Jan. *Čtyři léta*. Praha: Československý spisovatel, 1969. s. 56.

Úryvek z hovoru s převorem vyšebrodského kláštera P. Janem Justinem Berkou, O. Cist.

Rozhovor vedl Miloš Holubec 5. prosince 2011.

Otče převore, historie vyšebrodského kláštera se datuje do roku 1259. Ač prošel časy lepšími i horšími, největší ranou bylo patrně zrušení kláštera v květnu 1950, přičemž tento stav trval až do 1. dubna 1990. Jaké to bylo obnovovat řeholní život ve Vyšším Brodě po tak dlouhé době?

(...) Když jsme do vyšebrodského kláštera na počátku devadesátých let přišli, byl klášter z velké části zdevastován. Neměli jsme kde bydlet, a tak jsme zpočátku bydleli u sestry Otce Xavera ve městě. Pomalu jsme si začali opravovat celý v konventu. Zjistili jsme ale, že střecha nad barokní knihovnou a galerií je v havarijním stavu. Proto jsme se za finanční pomoci našich klášterů v Rakousku pustili do její opravy. A pak jsme dál opravovali zázemí pro řádový život. Otec Xaver obnovoval klášter již podruhé, poprvé v roce 1945 a nyní po sametové revoluci. Bylo mu tehdy již 80 let, patřil do poslední předválečné generace mnichů. Byl vězněn jak za nacistů, tak za komunistů. Ale byl velmi šťasten, že se dočkal návratu do svého kláštera, i když zdevastovaného. Nám mladým byl úžasným svědkem víry v Pána a velmi nás povzbuzoval v trpělivém snášení všech těžkostí. Rád na tento čas prožitý s ním vzpomínám a děkuji Pánu, že mi ho poslal. (...)

A jak se rozvíjí duchovní život kláštera? A jaké jsou vyhlídky do budoucna?

Vyšebrodský klášter, to není jen komplex historických budov a sbírek, muzeum, především je to opět živý organismus. Žije v něm, po desetiletích vyhnání, opět komunita mnichů podle Řehole sv. Benedikta. Hlavním posláním nás, cisterciáckých mnichů zde, není udržovat památky, vytvářet kulturní život, ale je to, jak říká náš řádový světec sv. Bernard, – „Querere Deum“ – hledat Boha. To je klášter – klanět se Pánu, prosit Ho za celý svět, děkovat Mu. Proto se sedmkrát denně, dle žalmu 118, scházíme v klášterním chóru a přednášíme mu žalmy. V nich je obsaženo vše, co lidské srdce obsáhne – vzpomeňme na krále Davida. Je v nich radost, vděk, hluboká lítost nad naší nevěrností a pády, prosba o odpuštění atd.

Nejústřednější událostí dne je slavení mše svaté. V ní se setkáváme s tím, který nás sem do kláštera povolal, Pánem Ježíšem umučeným a znovu vzkříšeným. Z toho jsme pak celý den sytí. Tedy náš život zde v klášteře je postaven na třech sloupech: 1. Ora – modlitba, 2. Lectio Divina – duchovní četba, 3. Labora – práce. Tak to moudře uspořádal sv. Benedikt již v 6. století ve své Řeholi, je to tedy lety osvědčené. Na těchto sloupech vyrostla Evropa, a tedy i náš klášter. To je naše cesta a i vyhlídka do budoucnosti. Jsem přesvědčen, že to Benediktovo „nedávat ničemu přednost před službou Boží“ je inspirující pro nás i budoucí generace mnichů. Máme tedy dobré vyhlídky, vždyť Pánem dějin je Bůh.

Zdroj: https://www.christnet.eu/clanky/4731/nemuzeme_cekat_na_restituce_to_by_klaster_spadl.url